

پیام يك قاتل...!

من يك پیام برای همه خانواده‌ها دارم .

مرا به جرم قتل همسرم محکوم به زندان کرده‌اند .

دیگر آفتاب آزادی را نخواهم دید .

من همسرم را کشته‌ام و يك فرزندم را هم از دست داده‌ام .

بقیه بچه‌هایم بر بند و مادر سرگردان مانده‌اند و خودم نیز بعنوان « قاتل » باید تا ۱۴ سال دیگر در زندان بمانم !

اگر دستهای مرا در زنجیر می بینید و آفتاب آزادی برای من غروب کرده، و همه چیزم از من منتهی شده، برای این است که اسیر الكل بودم، و همه این بدبختیها و مصیبتها از آنروز دارم که این مشروب در جانم ریخت !
و از مطبوعات تهران «

مکتب اسلام :

با اینهمه قتل و جنایت ، اینهمه نزاع خونین ، اینهمه تصادف جانخراش که بخاطر نوشیدن این مایع مسموم صورت می گیرد ، و نیز اینهمه مشروب خوردن و مردن ؛ اینهمه ناپناشدن ، و هزار گونه بدبختی دیگر معلوم نیست این خلق خدا ، چرا بازمی نوشند و می نوشند ؟ نوشند ! آخر با کدام قتل و با کدام منفق ؟

چه عالی می گوید قرآن : « و انهم اكبړ من نفعهما » اگر در الكل و قمار سودی باشد (و مثلا احصای تمکین و آرامش و سرگرمی «وقتی شود) زبان آنها برتاب بیشتر است !

نفوذ در افکار و قلوب مردم ، دلیل بر عظمت روح و نیرومندی عقل و قوت تشخیص انسان است .

دیگر دوستی و مهرورزی به انسانها ، نشانه تمایلی روان و رشد اخلاق است و در تمام ادوار ، مطلوب و محبوب پیامبران الهی و عقلاء بشر بوده است و آنرا یکی از ارکان زندگی انسانها شمرده‌اند رسول اکرم (ص) میفرمود : دوستی و محبت به مردم نیمی از نیروی با عظمت عقل است (۱)

کوتاه سخن آنکه : زندگی سعادتمندانه، جز در معاشرت با مردم و داشتن دوستان صالح نیست .
کناره گیری و دلگرددی دلیل بر ضعف و زبونی انسان و عدم درک صحیح اوست که علی (ع) میفرمود :
و ناتوانترین مردم کسی است که از دست آوردن دوستان ، عاجز باشد ، و بیچاره تر و زیون تر از او ، آن کسی است که دوست خود را از دست بدهد (۲)
آری دوست لایق و فداکار ، که در ایام خوشی و ناخوشی ، یار یکدل و رفیق وفادار است ، برای هر انسانی ارزش حیاتی دارد ، و از دست دادن يك چنین دوست ، از مصائب بزرگ زندگی است .

این حقیقت را معلم جهان انسانیت علی (ع) در گفتار کوتاه و پر مغز خود بیان کرده آنجا که میفرماید کسیکه دوست خود را که برای خدا ، باوی پیوند دوستی داشته ، از دست بدهد مثل این است که شریفترین اعضاء بدن خود را از دست داده است (۳)

و در شمری که به آن حضرت منسوب است این حقیقت بزرگ را بصورت دیگری توضیح میدهد :
ولیس کثیرا الف خل و صاحب وان عدو واحدا لكثیر
داشتن هزاران دوست و همدم هرگز زیاد نیست ؛ اما يك دشمن هم بسیار است .

۱ - کافى ۲ ج ص ۶۴۳ - ۲ - مدارك قبلى نقل از نهج البلاغه ۳ - غرر الحکم ص ۲۲۲